

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מנהגות

פרשת בשלח
שנת תשפ"ו

גליון
קמ"א

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- מאך נישט חוזק -

דער אייבערשטער פארלאנגט דרך ארץ

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנא דבי אליהו רבא, א): **"דרך ארץ קדמה לתורה"**, דרך ארץ איז פאר תורה; כדי מען זאל קענען מקבל זיין תורה דארף זיין דרך ארץ, און דרך ארץ איז גארנישט דא.

דאס איז די ערשטע לימוד וואס א מלמד דארף אויסלערנען פאר זיינע תלמידים און שטיין אויף דעם זייער שטארק. עס מוז זיין דרך ארץ; מען קען נישט אריינרעדן ווען א מלמד רעדט, מען דארף זיך אויפשטעלן ווען א מלמד קומט אריין, און מען טאר זיך חס ושלום נישט אויפפירן מיט חוצפה.

עס האט נישט צוטון אויב דער מלמד ווערט געטשעפעט און ווי געטון ווען מען פירט זיך אויף צו אים מיט חוצפה אדער נישט. א מלמד קען נישט זאגן: **"עס גייט מיר נישט אן אז די קינדער פירן זיך אויף מיט חוצפה"**, עס דארף זיך אנגיין פארן מלמד אז די קינדער זאלן זיך אויפפירן מיט דרך ארץ ווייל אזוי וויל דער אייבערשטער.

פינקט אזוי ווי א מלמד דארף זיך אננעמען פאר א אינגל וואס ווערט געשלאגן אדער געפייניגט פון א צווייטן, אפילו דער מלמד אליין ווערט נישט פערזענליך געשלאגן, ווייל עס ליגט אויף אים א חוב צו מחנך זיין די קינדער זיין זאלן זיך אויפפירן ווי עס דארף צו זיין, די זעלבע זאך איז בנוגע דרך ארץ; אפילו עס אינטערעסירט דיר נישט אויב די קינדער שטעלן זיך אויף פאר דיר אדער נישט, און אויב די קינדער שרייען אריין אינמיטן פארלערנען אדער נישט, דארפסטו זיין מחנך זיין צו האבן דרך ארץ.

וואס טוט מען ווען קינדער זענען מזלזל אין זייערע פארעריגע מלמדים

אויב קינדער זענען מזלזל אין זייער פארעריגער מלמד, צום ביישפיל, כתיב ב' קינדער לויפן נאך זייער כתיב א' מלמד, זיי מאכן פאקסן פון הינטער אים און זיי שרייען אים נאך: **"בעבי רבי, בעבי רבי..."** אדער בחורים פון ישיבה זענען מזלזל אין זייער כתיב ט' מלמד, טאר נישט דער מלמד זאגן: **"וואס גייט מיר עס אן?"** אז דו ביסט א מלמד טראגסטו אן אחריות אז די קינדער זאלן פאלגן דעם אייבערשטן און זיך אויפפירן מיט דרך ארץ צו זייער מלמד, אפגעזען צי דו ווערסט פערזענליך געטשעפעט אדער נישט.

עס מיינט נישט אז דער מלמד דארף עס אננעמען פערזענליך און קוקן אויף דעם קינד ווי א מחוצף און א שגז, נאר ער דארף צוגיין צום מנהל און דערציילן: **"מיינע פארעריגע תלמידים מאכן חוזק פון מיר, מען דארף עס אפשטעלן"**.

דער מנהל טאר אויך נישט מאכן אן אונטערשייד צווישן א חוצפה וואס שטערט מער פארן מלמד און א חוצפה וואס שטערט ווייניגער פארן מלמד, ווייל עס איז בכלל נישט אפהענגיק אין די פבד פונעם מלמד, עס איז א פשוט'ע חוב פון מחנך זיין די קינדער, דעריבער דארף ער זיך אויך אפגעבן מיט א פאל וואס שטערט נישט פארן מלמד.

דרך ארץ פאר יעדן איינגעשטעלטן אין א מוסד

יעדער וואס קומט אין בארירונג צו קינדער, צום ביישפיל, א פאס דרייווער, א פאס מלמד, א קעכער אדער א מענעזשער, דארף שטיין אויף דעם אז די קינדער זאלן

זיך אויפפירן מיט דרך ארץ.

אויב עס פאסירט אז קינדער פירן זיך אויף מיט חוצפה קעגן איינע פון די איינגעשטעלטע, צום ביישפיל זיי ווארפן א שאלאכטץ פון א פרי וכדומה, טאר מען נישט זאגן: **"עס גייט מיר נישט אן"**, ווייל עס איז א הירוס אין חינוך צו לאזן קינדער ווארפן זאכן אויף אן איינגעשטעלטן פון די מוסד; פון איין זייט דארף מען טאקע געדענקען אז זיי זענען נאך קינדער און דאס איז דער אויפפירונג פון קינדער, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען זיין מחנך זיין אז מען טאר דאס נישט טון.

רעדן מיט דרך ארץ צו אן עלטערן מענטש

עלטערן דארפן מחנך זיין זייערע קינדער צו האבן דרך ארץ פאר איינעם וואס איז עלטער פון זיי.

ווען אייך בין געווען א יונגער בחור אביסל נאך מיין בר מצוה, האב אייך זיך אנגערופן אין בית המדרש צו א אינגערמאן: **"דו רעדסט ווי א שוטה"**, מיין טאטע שליט"א האט עס געהערט, האט ער מיר געגעבן א קנס, ער האט מיר געזאגט זייער שטרענג: **"אייך וויל נישט הערן ווי דו רעדסט אזוי צו אן עלטערער מענטש"**. יענער אינגערמאן איז נישט געווען מיין מלמד אדער מגיד שיעור, און ער איז טאקע געווען א שוטה... דאך האט מיר מיין טאטע אויסגעלערנט אז מען טאר נישט אזוי רעדן צו איינעם וואס איז עלטער פון דיר. אויב יענער פירט זיך אויף נאריש און ער איז א טאקע שוטה, זאל אים עס א צווייטער זאגן... אבער א יונגער מענטש דארף רעדן צו איינעם וואס איז עלטער פון אים מיט פבד און חס ושלום נישט אפלאכן אדער חוזק מאכן.

חס ושלום צו שלאגן א קינד

א מלמד טאר נישט שלאגן די קינדער. שלאגן קינדער איז נישט קיין שום שכל, עס איז נאר אויסצובלאזן די אנגעצויגענע נערווען. השמר והזהר אויב מען רירט אן א קינד, עס איז א גרויסע סכנה; אז מען שלאגט א קינד קען מען חלילה וחס שעדיגן דעם קינד מיטן צעברעכן א ביין וכדומה, אפגערעדט אז עס העלפט נישט, עס טוט גארנישט אויף.

אויב א קינד וויל נישט פאלגן אן איינגעשטעלטן אין די מוסד, דארף מען עס איבערגעבן פארן מנהל פון תלמוד תורה.

אפילו ווען א קינד איז מממש געפערליך, ער דרייט איבער וכו', צום ביישפיל, ער דרייט איבער די באס אז דער דרייווער קען נישט ווייטער פירן דעם באס, טאר נישט דער באס דרייווער אנרירן דעם קינד, ער קען פארקירן דעם באס אין א זייט און זאגן פארן קינד: "איך וועל מוזן רופן דיין טאטע". א קלוגער דרייווער האלט ביי זיך אייביג אפאר צוקערלעך און אזוי איז ער משיח די קינדער.

שלמה המלך זאגט (משלי כו, כב): "אם תכתוש את האויל במכתש", אויב דו וועסט שטויסן דעם נאר אין א שטייסקל, "בתוך הריפות בעלי", צווישן די ווייץ קערלעך, וואס מען צעמאלט זיי, "לא תסור מעליו אולתו", וועט דער נאר בלייבן מיט זיינע נארישקייטן. בפשטות מיינט שלמה המלך צו זאגן מען זאל שטיין ווייט פון א נאר, ווייל מען קען סיי ווי גארנישט אויפטון מיט אים. אבער אלס חזוק פאר מחנכים קען זיין פשט אזוי: שלמה המלך זאגט אונז, האסט א קינד וואס פירט זיך נאריש און מאכט נערוועז, זאלסטו אים נישט שלאגן, שטויסן און ציפן, ווייל דאס העלפט נישט, עס העלפט אויפן מינוט איינצושלעפן דעם קינד, אבער עס נעמט נישט אנוועק דעם פראבלעם, ער וועט בלייבן מיט זיינע נארישקייטן, וואס דען? רעד צו אים און זיי אים מחנה - וועלן זיינע נארישקייטן אנוועקגיין.

נישט חזק מאכן פון א קינד'ס שוואכקייט

א מלמד טאר נישט חזק מאכן פון א קינד'ס שוואכקייט. צום ביישפיל, אויב א קינד האט מורא פון עפעס, אדער ער שעמט זיך זייער שטארק, אדער ער האט א קינדערישע אומבאשטעמטע געוואוינהייט, טאר אים נישט דער מלמד זאגן מיט א געשפעת: "פארוואס האסטו מורא?"

"פארוואס שעמסטו זיך?" "פירסט זיך אויף ווי א בעבי", "זיי נישט קיין בעבי", ווייל דאס קינד איז דאך נישט שולדיג אין זיינע שוואכקייטן וואס ער האט. דער מלמד דארף מחזק זיין דעם קינד צו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל ארויסגיין פון זיינע דמיונות און שלעכטע געוואוינהייטן, און דער מלמד אליין זאל אויך בעטן דעם אייבערשטן פארן קינד.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס האט א פחד

אויב א קינד זאגט פארן מלמד: "רבי איך האב מורא", זאל ער אים זאגן: "דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער היט דיך", ווייל רעדן פון אמונה איז די איינציגסטע עצה אנוועק צו נעמען שרעק, ווי מער מען רעדט צו קינדער דיבורי אמונה - אלץ מער וועלן זיי נישט מורא האבן.

א טאטע האט מיר דערציילט, זיין קינד האט נישט געוואלט גיין אין שול ווייל אויפן וועג זענען דא הינט וואס בילן, דער קינד פלעגט האבן שרעקליכע פחדים פון די הינט. די עלטערן האבן אלץ גערעדט פון אמונה אז קיינער קען גארנישט טון, נאר דער אייבערשטער; די הינט בילן - אבער זיי קענען גארנישט טון, דער אייבערשטער היט אונז, אז מען בעט דעם אייבערשטן פאסיקט גארנישט; ביז דער קינד האט אויפגעהערט צו מורא האבן, און ער גייט שוין אין שול אן קיין שום פחד.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס וויל א גאנצן טאג אהיימגיין

אויב א קינד קומט יעדע פאר מינוט צום מלמד זאגן: "רבי איך וויל שוין אהיימגיין", "רבי איך וויל שוין אהיימגיין", טאר דער מלמד נישט חזק מאכן פון אים און זאגן פאר די קינדער: "ער איז א בעבי, ער וויל שוין אהיימגיין", נאר ער דארף אים בארואיגן און זאגן: "באלד גייט מען שוין אהיים".

שבת נאכמיטאג ברענג איך אין בית המדרש אלע מיינע אינגלעך פון די דריי יאר און העכער, און איך האלט זיי אין בית המדרש ביז שפעט, איך לערן מיט זיי ביי אבות ובנים, נאכדעם לערן איך פאר א שיעור אינעם בלאט גמרא וכו', ווייל מיין ווייב תח' זאגט מיר אז עס איז איר גרינגער אוועקצופאקן דעם שבת ווען די אינגלעך זענען נישט אינדערהיים. מיינע קינדער קומען יעדע פאר מינוט צו מיר זאגן: "טאטי, איך וויל שוין אהיימגיין צו מאמי", "טאטי, איך וויל שוין אהיימגיין צו מאמי", זאג איך זיי

צוריק: "מען גייט שוין כמעט אהיים", "מען גייט שוין כמעט אהיים".

סבלנות פאר א קינד וואס שעמט זיך

אויב א קינד איז זייער שעמעדיג, ער שעמט זיך ווען מען דארף זיך נישט שעמען, צום ביישפיל ער שעמט זיך צו זיין בעל תפלה, בעל קורא אדער גבאי, טאר אים נישט דער מלמד פארשעמען און חזק מאכן פון אים: "שוין ווייטער שעמסטו זיך?" נאר ער זאל אים זאגן שיינערהייט: "דארפסט זיך נישט שעמען, אבער אויב דו שעמסט זיך וועל איך נעמען אן אנדערן צו זיין בעל תפלה, בעל קורא אדער גבאי".

איך האב געהערט א מעשה. א קינד איז איין טאג געקומען אין שולע מיט א סוועטער וואס קומט מיט א צודעק פארן קאפ און זי איז מיט דעם געזיצן א גאנצן טאג, די לערערין האט איר געפרעגט: "פארוואס טוסטו נישט אויס דיין סוועטער?" האט זי געענטפערט: "עס איז מיר זייער קאלט", די לערערין האט זיך זייער געוואונדערט אויף איר ענטפער ווייל עס איז געווען אינמיטן זומער און עס איז געווען ווארעם אין פתח. זי האט פארשטאנען אז עפעס א מעשה ליגט אונטער דעם... צום סוף האט זיך אויסגעשטעלט אז איר מאמע האט איר געשניטן די האר אויף א געוויסע אופן וואס קיינער פון איר פתח איז נישט געגאנגען אזוי, און זי האט נישט געוואלט אז אירע חבר'טעס זאלן עס באמערקן, דערפאר האט זי זיך באהאלטן אונטער דעם צודעק פונעם סוועטער... ווען די לערערין וואלט איר אנגעשריגן: "טו אויס דיין סוועטער, מאך זיך נישט נאריש", וואלט דאס קינד געווארן זייער פארשעמט און פארווייטאגט אויף די לערערין.

ווי אזוי גייט מען זיך אום מיט די שלעכטע געוואוינהייטן פון קינדער

אויב מען האט אין פתח א קינד וואס האלט זיין פינגער אין מויל, דארף מען וויסן, עס איז טאקע זייער אן אומבאשטעמטע זאך אבער דער מלמד טאר נישט חזק מאכן פון אים, ער קען אים זאגן: "עס איז נישט קיין גוטע זאך זיך צוגעוואוינען צו האלטן די פינגער אין מויל, בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זיך קענען אפגעוואוינען דערפון", און דער מלמד אליין זאל אויך בעטן דעם אייבערשטן פאר דעם תלמיד ער זאל זיך קענען אפגעוואוינען פון דעם געוואוינהייט, און אז ער זאל וויסן מיט חכמה ווי אזוי זיך אומצוגיין מיטן קינד אין

דעם פאל.

מיט זיין פינגער...

מען זאל חס ושלום נישט פארשעמען און אראפקלאפן דעם קינד, נאר אים מחזק זיין צו בעטן דעם אייבערשטן צו אפלאזן דעם געוואוינהייט, און דער מלמד אליין זאל אויך בעטן דעם אייבערשטן פארן קינד און אז ער זאל וויסן מיט חכמה ווי אזוי זיך אומצוגיין מיטן קינד אין דעם פאל.

קיינער פארשטייט נישט ווי שווער א מלמד ארבעט, און וואס א מלמד גייט אלץ אריבער אין איין טאג. פינקט ווען א מלמד וויל אנהייבן לערנען, הייבט א אינגל אן ארומלאפן מיט זיינע שכינים, ווען דער מלמד שטעלט אים אפ, הייבט א צווייטער אן צו שטערן וכו', א מלמד דארף ארבעטן מיט כח און מח ער זאל פשוט קענען אנהייבן דעם טאג מיט די קינדער; ענדליך ער קען שוין אנהייבן דאס פארלערנען און ער האט שוין אריינגעברענגט די קינדער אינעם לימוד דארף מען שוין גיין הפסקה...

א מלמד דארף זיך זייער מחזק זיין אנוצוגיין מיט זיין הייליגע ארבעט, און ער זאל וויסן אז דער אייבערשטער זעט אלעס וואס ער גייט אריבער מיט די קינדער און ווי אזוי ער שטארקט זיך מיט א מורא'דיגע געטרייטשאפט אריינצולייגן אין זיי אמונה און יראת שמים.

דער מלמד איז געווארן זייער דערשראקן צו הערן ווי דער פארשעמט דעם קינד, און ער יעדן טאג פארשעמט דעם קינד, און ער האט געמאכט התבודדות, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים אריינשיינען אן עצה וואס צו טון מיט דעם קינד, ווי אזוי ער קען העלפן אז דער קינד זאל ווערן צוריק א חלק פון די פתה. דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז עס איז אים בייגעפאלן אן עצה, ער האט געזאגט פאר דעם קינד: "איך האב נאכגעקוקט אין שלחן ערוה, איך האב געזען אז על פי הלכה מעג מען נעמען די פינגער אין מויל", און ווען ער האט געהערט די קינדער חזק מאכן פון דעם, האט ער געזאגט הויך פאר אלע קינדער אז מען מעג נעמען די פינגער אין מויל, עס איז נישט קיין עבירה, און פלאי פלאים עס איז אריבער צוויי דריי וואכן, דער קינד האט אפגעלאזט זיין אלטע חבר - זיין פינגער, און האט מער נישט גענומען זיין פינגער אין מויל, ער האט באקומען נייע חברים און ער איז צוריק געווארן א חלק פון זיין פתה.

עס איז נישט מעגליך אויסצושמועסן יעדע ביישפיל פון שלעכטע געוואוינהייטן צו וואס קינדער ווערן צומאל צוגעוואוינט, אבער דאס איז דער עצה צו יעדן פאל,

א מלמד האט מיר דערציילט: ער איז א מלמד אין פתה ב', איין יאר איז אריינגעקומען צו אים אין פתה א קינד וואס איז געווען זייער צעקלאפט, ער איז געזיצן א גאנצן טאג אין די זייט, איינזאם, מיט זיין פינגער אין מויל; ער פלעגט קיינמאל נישט גיין זיך שפילן מיט אלע קינדער. דער מלמד האט דאס נישט געקענט צוקוקן, איז ער געגאנגען פרעגן דעם מלמד פון פתה א', וואס איז די מעשה מיט דעם קינד, האט אים דער מלמד געזאגט: "דער קינד - מיט א ביטול - אים פלעג איך יעדן טאג פארשעמען פאר אלע קינדער, ווייל ער נעמט זיין פינגער אין מויל ווי א בעביי"; דער מלמד האט אים יעדן טאג פארשעמט ברבים, און ער פלעגט שפעטן פון אים אין פתה ברבים: "קוקט קינדער, מיר האבן א בעביי אין פתה א' מיט א פינגער אין מויל", אזוי פלעגט ער יעדן טאג טון, רחמנא ליצלן.

למעשה האט ער גארנישט אויפגעטון, ווייל דער קינד איז ווייטער געזיצן מיטן פינגער אין מויל, נאר איין זאך האט ער אויפגעטון אז דאס קינד איז געווארן זייער צעקלאפט און פארשעמט, ער האט נישט געהאט קיין חברים, אלע האבן געלאכט פון אים, נאר ער איז געבליבן מיט איין חבר -

בריוון פון הינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

געבן גוטע זאכן פאר קינדער אז זיי זאלן דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך השם זוכה געווען צו זיין א מלמד פאר תינוקות של בית רבן, איך הער אסאך די שיעורים פון ראש ישיבה שליט"א, און איך האב זייער הנאה פון די עצות און חיווק.

מיין שאלה איז אויב מען דארף איבערערעדן קינדער פון בערך פינף יאר אלט אז אויב זיי וועלן דאווענען וועלן זיי באקומען זיסווארג און גוטע מתנות, און דעמאלט וועלן אלע קינדער דאווענען מיט התלהבות, אדער איז מער ריכטיג זיי צו צוגעוואוינען צו דאווענען נאר פארן אייבערשטן אליין, אן די צוקערלעך?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דארפסט זיך זייער שטארקן מיט דיין הייליגע ארבעט פון זיין א מלמד, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קט:): "אין העולם מתקנים אלא בשביל הכל פיהם של תינוקות של בית רבן", די וועלט שטייט אויף די תורה פון תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא; מלמדים האלטן די וועלט, די מלמדים לערנען תורה מיט תינוקות של בית רבן.

אונדז איז גוט צו געבן גוטע זאכן פאר די קינדער, זיי אויסלערנען דאווענען שוין, אזוי געוואוינט מען זיי צו זיי זאלן דאווענען, און שפעטער וועלן זיי דאווענען אן די גוטע זאכן, זיי וועלן פארשטיין אז דאווענען איז

לעבן, תפלה לקל חיי. מיר געפינען אין חז"ל מעשיות פון די הייליגע תנאים און אמוראים ווי זיי האבן משחד געווען תלמידים. די הייליגע חכמים דערציילן (תענית כד.), עס איז אמאל געווען א טרוקעניש, עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" האט אנגעפאנגען גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד. איך האב

אין שטוב א פיש טאנק, און איך רעד אים צו, אז אויב ער וועט לערנען - וועל איך אים ווייזן די פישעלעך, ביז ער הויבט אן לערנען"; דאס איז געווען זיין פת, דעריבער האט מען אים אויסגעהערט זיינע תפלות.

אזוי אויך דערציילן חכמינו זכרונם לברכה (בבא מציעא פה.), רבינו הקדוש האט אזוי משחד געווען א זון פון רבי אלעזר בן רבי שמעון, און א זון פון רבי טרפון, ער האט זיי צוריק געברענגט צום אייבערשטן מיט צוזאגן שידוכים וכו', און שפעטער זענען זיי געווארן גרויסע צדיקים און געדינט דעם אייבערשטן שלא על מנת לקבל פרס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פרייליכן חנוכה.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחי שנת תשפ"ה לפרט

קטן)

ווי אזוי האט דאס קינד אויפגעהערט בייסן די נעגל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אין מיין חדר איז דא א אינגל וואס בייסט די נעגל בסדר, איך האב אים געזאגט ער זאל בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם און אזוי וועט ער אויפהערן.

אויפן וועג צום פארק גייט מען דורך א שול, און אסאך מאל ווען עס איז ליידג גייט מען דארט אריין צו קושן דעם ארון הקודש, איינמאל הער איך ווי ער בעט דעם אייבערשטן: "אייבערשטער העלף איך זאל נישט בייסן די נעגל", און היינט כאפ איך זיך אז כמעט וואס ער בייסט שוין מער נישט די נעגל.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ליל שישי פרשת בשלח, ט' שבט, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... נרו יאיר איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו לייגסט אריין אין די קינדער תפלה, זיי זאלן יעדע זאך בעטן דעם אייבערשטן; יעדע זאך וואס מען דארף, יעדע זאך וואס מען וויל - איז דא נאר איין עצה, 'תפלה'; בעטן דעם אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, אזוי ווי מען בעט פון א טאטע, אזוי ווי מען בעט פון א גוטער פריינד. אז מען לערנט דאס מיט קינדער, מען רעדט פון תפלה נאכאנאנד - גייט דאס אזוי שטארק אריין אין זייערע ביינער, זיי געדענקען דאס פארן גאנצן לעבן, און ווען זיי וועלן דארפן און וועלן עפעס אין לעבן - וועלן זיי וויסן אז דורך תפלה קען מען דאס באקומען.

זייער גוט טוסטו אז דו גייסט מיט זיי אריין אין א ליידגע שול און דו לערנסט זיי אויס צו קישן די פרקת, און אויף אז זיי זאלן בעטן ביי די פרקת. מוהרא"ש האט דערציילט ווי זיין מלמד רבי יעקב קלמנוביץ זכרונם לברכה (מען האט אים גערופן בלשון חבה ר' יעקב מלמד) - פלעגט אריינלייגן אין די קינדער אמונה, ווען א קינד האט עפעס געדארפט פלעגט דער מלמד נעמען דאס קינד און אים שטעלן ביים ארון הקודש, די חדר איז געווען אין א שול, און ער האט געהייסן דעם קינד קישן די פרקת, ער האט אים פארגעזאגט א תפלה און אים געהייסן נאכזאגן ווארט ביי ווארט; אזוי האט ער אריינגעברענגט אין די קינדער די זאך פון תפלה, אז ווען מען דארף עפעס זאל מען צו גיין צום ארון הקודש, געבן א קיש דעם פרקת און בעטן פונעם אייבערשטן וואס מען דארף.

מוהרא"ש האט געזאגט אז פון אלע

זיינע מלמדים געדענקט ער נאר זכרונות פון דעם מלמד און פון נאך א מלמד וואס איז אויף געווען א ברסלב'ער חסיד, פון די אמונה און פון די תמימות ופשיות וואס זיי האבן אריינגעלייגט אין די קינדער. מוהרא"ש האט אויך פארציילט אז ער פלעגט אויסטיילן אין חדר יעדן טאג פאר אלע קינדער א פרוטה, און ער איז ארום געגאנגען מיט א פושקע צו אלע קינדער, און בשעת ער איז ארום געגאנגען מיט די פושקע האט ער געהאט א ספעציעלער ניגון וואס ער פלעגט זינגען: "הריני נותן צדקה לעניים וליתומים ולא למנות, איך בעט דיר אייבערשטער, העלף מיר אז איך זאל מיין גאנצע לעבן געבן צדקה פאר ארעמעלייט, און אין דעם זכות זאל איך ניצול ווערן פון אלע צרות און פון אלע מחלות און איך זאל קיינמאל נישט דארפן צוקומען צו א צווייטן"; מוהרא"ש זכרונם לברכה האט צוגעלייגט אז עס איז געווען א הערליכע מחזה צו זען ווי אזוי יעדעס קינד לייגט אריין א פרוטה אין די פושקע נאכן זאגן די תפלה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחי שנת תשפ"ה לפרט קטן)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיווק יומי אימעיל chinuchgilyon@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינ 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיווק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370